

Publicerad 2010-11-26 09:35 av L I V

och i varje ny dag...

Ensamresor i tystnaden

när natthimlen kastar sina lakejer över djupblå valv

ber jag om nåd och något att älska till smärtgränsmitt

att finna värden som känns

nära

beröra

trasighet

hudnaket vacker

munkmusik ljuder

klockor som pinglar

strupsång

Tibetkänsla

när solen letar sig in mellan det nattliga tunga

landar

dricker morgonkaffe

laddar om

skjuter glädje från höften

det blir liksom bäst så

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L I V med Poeter.se id #35208 innehar upphovsrätten